

Co powinieneś wiedzieć, zanim podejmiesz leczenie uzależnienia lub współuzależnienia, czyli kilka słów o tym, na czym polega leczenie w Centrum Psychoterapii i Leczenia Uzależnień

Aktualizacja: październik 2025

Opracowanie: Zespół Centrum Psychoterapii.

Redakcja: Damian Zdrada

Podjęcie decyzji o leczeniu uzależnienia lub współuzależnienia to bardzo ważna kwestia. Dlatego przedstawiamy poniżej kilka wskazówek, które mogą być pomocne zarówno podczas procesu decyzji, jak i w trakcie psychoterapii. Opisuując te zagadnienia, odnosimy się do sposobu ich realizacji w Centrum Psychoterapii i Leczenia Uzależnień (CPiLU) w Sosnowieckim Szpitalu Miejskim sp. z o.o. w restrukturyzacji. W tekście używamy określenia „współuzależnienie” w stosunku do wszystkich osób, które zgłaszają się do poradni ze względu na aktualne relacje z osobą uzależnioną lub dorastanie w rodzinie z problemem uzależnienia. W tekście opisujemy zarówno kwestie organizacyjne (związane z wymaganiami płatników świadczeń), jak i medyczne (związane z procesem leczenia). Podzieliliśmy je na punkty, aby łatwiej było trafić na odpowiednie informacje.

Spis treści

1. Jak się dowiem, czy jestem uzależniony?	1
2. Na czym polega leczenie uzależnień?	2
3. Do kogo jest adresowana psychoterapia rodzin osób uzależnionych (psychoterapia współuzależnienia)?	2
4. Jakie zaburzenia leczymy?	3
5. Czy każdy, kto się zgłasza do poradni i spełnia wymagania diagnostyczne może być przyjęty do leczenia?	4
6. Czy trzeba wyrazić zgodę na leczenie?	5
7. Co to jest oddział dzienny leczenia uzależnień i jak rozpocząć terapię na oddziale dziennym?	5
8. Na czym polega oferta psychoterapii dla dzieci i młodzieży?	6
9. Wiek osób korzystających ze świadczeń	6
10. Jak długo trwa leczenie?	7
11. Czy leczenie uzależnień jest skuteczne?	7
12. Czy leczenie rodzin osób uzależnionych jest skuteczne?	7
13. Kto jest płatnikiem świadczeń i co z tego wynika	7
14. Rozpoczynanie psychoterapii	8
15. Jakie są terminy oczekiwania na pierwszą wizytę?	9
16. Szczególna ochrona pracowników służby zdrowia	9
17. Ochrona dzieci przed krzywdzeniem	9

1. Jak się dowiem, czy jestem uzależniony?

Diagnozę uzależnienia stawiają specjaliści i lekarze. Dlatego wystarczy mieć podejrzenie, że coś z piciem/ używaniem jest nie tak, aby zgłosić się do poradni. Pomocne mogą być także sygnały od bliskich, pracodawcy że należy coś zrobić ze swoim piciem/używaniem. Czasem sugestię podjęcia leczenia podaje lekarz,

analizując wyniki badań. Kontakt z poradnią rozpoczyna się od postawienia diagnozy. Przyjmujemy do leczenia osoby uzależnione oraz pijące/używające szkodliwie. O wyniku diagnozy informujemy pacjenta.

2. Na czym polega leczenie uzależnień?

Uzależnienie to choroba emocji, myślenia i zachowania, w której nałogowe mechanizmy prowadzą do trudności w kontrolowaniu używania substancji. Dlatego proces leczenia uzależnień oparty jest o psychoterapię. Jest ona główną formą leczenia, mającą na celu uwolnić pacjenta od mechanizmów uzależnienia i umożliwić utrzymywanie trwałej abstynencji. Leczenie nie jest jednorazową konsultacją, ani nieregularnymi spotkaniami. Aby psychoterapia działała, potrzebna jest regularność sesji indywidualnych i udział w terapii grupowej. W CPiLU oferujemy leczenie psychoterapeutyczne nakierowane na: (1) abstynencję, (2) przepracowanie indywidualnie zdiagnozowanych mechanizmów uzależnienia, (3) rozpoznanie i leczenie niektórych zaburzeń współwystępujących w stosunku do uzależnienia. Jest to prowadzone w trybie ambulatoryjnym co oznacza, że do poradni przychodzi się dwa, a niekiedy nawet trzy razy w tygodniu. Wspomagająco wobec psychoterapii może być stosowana farmakoterapia, zlecana przez lekarza psychiatrę zatrudnionego w poradni. To co istotne w tym leczeniu, to praca zespołowa. Gdy ktoś idzie do poradni np. kardiologicznej to oczekuje, że będzie go prowadził jeden lekarz. U nas pacjent oczywiście otrzymuje terapeutę prowadzącego, ale w jego leczeniu uczestniczy cały zespół. Kto inny będzie prowadzić psychoterapię indywidualną, kto inny psychoterapię grupową, kto inny psychoedukację. Dzięki temu rozwiązaniu pacjenci mogą korzystać z różnorodnych form pomocy, co sprawia, że leczenie jest bardziej skuteczne.

3. Do kogo jest adresowana psychoterapia rodzin osób uzależnionych (psychoterapia współuzależnienia)?

Życie z osobą uzależnioną nie jest łatwe, często wiąże się z wieloma napięciami i ogromnym stresem. Dlatego w CPiLU oferujemy wsparcie dla osób żyjących aktualnie w bliskiej relacji z osobą uzależnioną. Sytuację taką nazywa się niekiedy współuzależnieniem. Zajmujemy się psychoterapią zaburzeń stresowych powstałych w wyniku takiej sytuacji. To także proces leczenia psychoterapeutycznego (jak w leczeniu uzależnień), tu jednak celem jest (1) uwolnienie się od schematów funkcjonowania w rodzinie z problemem uzależnienia, (2) budowanie oparcia w sobie, (3) osiągnięcie własnej autonomii, w której możliwe będzie zaspokajanie swoich potrzeb. Ta psychoterapia również odbywa się ambulatoryjnie, zarówno indywidualnie, jak i grupowo.

Osoba dorosła, która dorastała w rodzinie z problemem uzależnienia, może niekiedy doświadczać trudności emocjonalnych, które są następstwem takiej sytuacji. Szczególnie, gdy uzależnienie któregoś z rodziców, powodowało liczne traumy i zaburzało życie rodzinne. Problem taki nazywamy niekiedy syndromem DDA (tzw. dorosłe dzieci alkoholików). Dla tych osób również oferujemy psychoterapię indywidualną i grupową, gdzie celem jest (1) uwolnienie się od niewłaściwych

schematów funkcjonowania pochodzących z przeszłości (2) poprawę relacji z innymi, (3) poprawę funkcjonowania emocjonalnego. Leczenie tej grupy osób to też psychoterapia indywidualna i grupowa.

Personel Centrum Psychoterapii i Leczenia Uzależnień dużo uwagi poświęca ustaleniu kwalifikacji do leczenia w tutejszej placówce, ze względu na wyżej wymienione problemy.

4. Jakie zaburzenia leczymy?

W publicznej służbie zdrowia każdy typ poradni posiada określoną grupę odbiorców ze względu na rozpoznanie (diagnozę), które mogą być w niej leczone. Jeśli do jakiejś poradni wymagane jest skierowanie, tą diagnozę stawia lekarz kierujący i wpisuje na skierowaniu. Jednak do poradni leczenia uzależnień skierowanie nie jest wymagane. Z jednej strony – skraca to czas przyjęcia na leczenie, z drugiej – taką diagnozę musimy postawić już po przyjęciu. Przeprowadzamy w związku z tym proces diagnostyczny i dopiero na końcu ustalamy, czy problem z jakim ktoś się do nas zgłasza, kwalifikuje do leczenia w naszej placówce. Odpowiednie akty prawne jasno określają, które zaburzenia możemy leczyć, a które nie, dlatego czasem jesteśmy zmuszeni odesłać pacjenta do innych placówek.

W obszarze leczenia uzależnienia od substancji – przyjmujemy osoby uzależnione od alkoholu oraz uzależnione od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych. Wynika to z rodzaju umowy z NFZ, jaką posiadamy. W związku z tym, nie przyjmujemy osób uzależnionych wyłącznie od innych niż alkohol substancji psychoaktywnych (np. tylko używanie marihuany, tylko używanie amfetaminy, tylko używanie amfetaminy i marihuany itp.). Po prostu – w przebiegu uzależnienia – musimy stwierdzić, że obecne było używanie alkoholu. Osoby uzależnione wyłącznie od narkotyków, mogą leczyć się w innych placówkach, które takie możliwości mają. Pracujemy jednak nad tym, aby rozszerzyć ofertę na uzależnienie od narkotyków. Przykładowo – mamy już możliwość przyjmowania pacjentów niepełnoletnich uzależnionych od narkotyków (jeśli przebywają na terenie Gminy Sosnowiec). Póki co, dla osób dorosłych uzależnionych od narkotyków, takiej oferty nie mamy.

Warto pamiętać, że w tej grupie, pacjentów również możemy kierować do innych placówek (np. ośrodki stacjonarne, oddziały detoksykacji) – jeśli takie będą zalecenia terapeutyczne.

Przyjmujemy także do terapii osoby, które nie są uzależnione od alkoholu i innych substancji, ale używają substancji w sposób ryzykowny, szkodliwy i niebezpieczny dla zdrowia.

Drugą grupą uzależnień, które możemy leczyć, to uzależnienia behawioralne. Są to różnego rodzaju uzależnienia od czynności. Najczęściej – są to kwestie nałogowego grania hazardowego (uzależnienie od hazardu), uzależnienie od pornografii i masturbacji, uzależnienie od technologii cyfrowych (gry komputerowe, portale społecznościowe) czy tzw. zakupoholizm. Możliwe jest także leczenie rzadszych uzależnień (pracoholizm, uzależnienie od ćwiczeń gimnastycznych, uzależnienie od diet itp.). W tych sytuacjach częściej przyjmujemy osoby z takimi problemami do psychoterapii indywidualnej, niż kierujemy na terapię grupową (chyba że u jednej

osoby stwierdzimy jednocześnie uzależnienie od substancji i uzależnienie od czynności).

Z kolei w grupie rodzin osób uzależnionych, przyjmujemy tylko te osoby, które aktualnie są w związku z osobą uzależnioną lub nie mogą uporać się z tym, co dzieło się w związku, jeśli został już zakończony. Mogą to być współmałżonkowie, partnerzy osób uzależnionych, ale także ich rodzice. Przyjęcie do terapii wiąże się z rozpoznaniem u tych osób różnych form zaburzeń stresowych (zaburzenia adaptacyjne, reakcje depresyjno-lękowe itp).

Osoby dorosłe, które dorastały w rodzinie z problemem alkoholowym (tzw. DDA) przyjmujemy do terapii, o ile stwierdzimy obecność traum z przeszłości, które zaburzają obecne funkcjonowanie lub stwierdzimy obecność schematów zachowania powstałych w dysfunkcyjnej rodzinie, które obecnie utrudniają budowanie zdrowych relacji z innymi czy wykonywanie pracy zawodowej. Czasem też może być tak, że osoba dorosła nadal mieszka z uzależnionym rodzicem i nie potrafi zdecydować się na samodzielność. Ze względów klinicznych, wymagane jest stwierdzenie łagodnych zaburzeń depresyjnych lub lękowych lub zaburzeń osobowości. Osoby, u których te zaburzenia mają silniejszy przebieg, kierowane są do innych placówek (np. poradnia zdrowia psychicznego, oddział terapii nerwic).

Przyjmujemy także dzieci i młodzież uzależnioną od substancji psychoaktywnych lub eksperymentującą z substancjami, jak również dzieci pochodzące z rodzin z problemem alkoholowym. Także dzieci, które nadużywają technologii cyfrowych (gry komputerowe, smartfon itp.). Udzielamy również wsparcia ich rodzicom. Dzieci przyjmujemy jednak tylko wtedy, gdy mieszkają na terenie Gminy Sosnowiec (gdyż ofertę dla dzieci nie finansuje NFZ, tylko Gmina Sosnowiec). Rodziców przyjmujemy z terenu całej Polski.

W Centrum Psychoterapii i Leczenia Uzależnień dużą wagę przywiązujemy do ustalenia diagnozy, co odbywa się na pierwszych spotkaniach konsultacyjnych.

5. Czy każdy, kto się zgłasza do poradni i spełnia wymagania diagnostyczne może być przyjęty do leczenia?

Czasem może być też tak, że pomimo diagnozy kwalifikującej do terapii w tut. poradni, nie przyjmujemy tej osoby do leczenia, gdyż problem wymaga najpierw leczenia stacjonarnego lub leczenia w innej specjalistycznej placówce (co często się zdarza, gdy zdiagnozowano kilka zaburzeń). Leczenie stacjonarne ma tą przewagę nad leczeniem w poradni, że odbywa się w oderwaniu od środowiska, w którym ktoś żyje. Czasem jest to konieczne, aby rozpocząć abstynencję.

6. Czy trzeba wyrazić zgodę na leczenie?

Aby rozpocząć leczenie, wymagana jest zgoda pacjenta. Jest to podstawowy i bezwzględny warunek rozpoczęcia leczenia. Zgoda musi być świadoma i udzielona na piśmie na odpowiednim druku placówki. Zgoda musi dotyczyć udzielania wszelkich świadczeń w programie i stosowania się do zaleceń terapeutycznych. Brak zgody wyklucza możliwość leczenia w placówce. Wyjątkiem od tej zasady jest sądowe

zobowiązanie do leczenia, gdzie decyzję za pacjenta podejmuje sąd oraz sytuacja, gdy do poradni zgłasza się osoba ubezwłasnowolniona, wówczas zgodę wyraża opiekun prawny. Za dzieci do 16 roku życia, zgodę wyrażają rodzice (lub opiekunowie prawni). W sytuacji dzieci pomiędzy 16 a 18 rokiem życia, oprócz zgody rodziców potrzebna jest zgoda dziecka.

7. Co to jest oddział dzienny leczenia uzależnień i jak rozpocząć terapię na oddziale dziennym?

W naszej ofercie, oprócz programu ambulatoryjnego, znajduje się finansowany ze środków Gminy Sosnowiec – oddział dzienny leczenia uzależnienia od alkoholu. Na oddział przyjmowane są osoby uzależnione od alkoholu, uzależnione od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych oraz osoby uzależnione od hazardu. Jako że finansowany jest ze środków Gminy Sosnowiec – mogą się w nim leczyć mieszkańcy Sosnowca lub osoby przebywające czasowo na terenie Sosnowca. Oddział dzienny to intensywna forma leczenia – odbywa się codziennie od poniedziałku do piątku w godzinach 08.00 – 13.30 a czas leczenia na oddziale to 6 tygodni. Ze względu na swoją intensywność, jest adresowany do osób, które mają trudności z utrzymaniem wczesnej abstynencji lub stwierdzono u nich zaburzenia współwystępujące lub przebywają w środowisku, gdzie trudno jest utrzymać abstynencję. Na oddział dzienny często trafiają osoby, które nie były w stanie regularnie uczestniczyć w leczeniu w poradni lub przerwały abstynencję podczas tego leczenia. Na oddziale dziennym główną formą leczenia jest psychoterapia grupowa, ponadto odbywają się konsultacje lekarskie. Każdy dzień terapii jest uporządkowany wg planu pracy oddziału a tematy zajęć rozpisane wg określonego harmonogramu. Aby rozpocząć leczenie na oddziale konieczne jest skierowanie – od lekarza naszej poradni lub jakiegokolwiek innego lekarza. Na skierowaniu powinno być napisane rozpoznanie F10.2 (uzależnienie od alkoholu) lub F19.2 (uzależnienie od kilku substancji psychoaktywnych) lub F63.0 (hazard patologiczny) oraz nazwa jednostki – oddział dzienny terapii uzależnienia od alkoholu. Przyjęcie na oddział nie odbywa się bezpośrednio w oddziale, ale poprzez kontakt z poradnią i dopiero po tej wizycie ustalany jest termin przyjęcia na oddział dzienny. Czas oczekiwania na przyjęcie od tej wizyty to kilka – kilkanaście dni. Na czas pobytu na oddziale lekarz wystawia L4. Po zakończeniu oddziału dziennego pacjent kierowany jest najczęściej na dalsze leczenie w poradni. Zdarza się także, że osoby, które przyszły na pierwszą wizytę do poradni otrzymują zalecenie o leczeniu w oddziale dziennym, a nie w trybie ambulatoryjnym. W trakcie terapii na oddziale dziennym nie można mieć nieobecności. Możliwe są jedynie kilkugodzinne przepustki. Podczas pobytu na oddziale pacjenci otrzymują jeden posiłek (śniadanie).

8. Na czym polega oferta psychoterapii dla dzieci i młodzieży?

W CPiLU realizujemy program dla dzieci i młodzieży zamieszkującej na terenie Gminy Sosnowiec (finansowany jest ze środków Gminy Sosnowiec), który dotyczy następujących problemów:

- nadużywanie (i eksperymentowanie) alkoholu i innych substancji psychoaktywnych;

- nadużywanie technologii cyfrowych (komputer, smartfon);
- problemy związane z dorastaniem w rodzinie z problemem uzależnienia;
- wsparcie dla rodziców dzieci z powyższych grup.

Na ogół pierwsze spotkanie z terapeutą odbywa się z rodzicem, potem -wg ustaleń. Możliwa jest konsultacja psychiatryczna. Uruchamiane są także grupy terapeutyczne w podziale na wiek: dla dzieci i dla młodzieży. Przyjmujemy dzieci do ukończenia 18 roku życia bądź do ukończenia nauki szkolnej. Nie w każdej sytuacji kierujemy na terapie grupową, dużo zależy od decyzji terapeuty prowadzącego.

W ofercie tej możliwe są także spotkania z klasami szkolnymi, jeśli szkoła zgłosi nam problem w jakiejś klasie.

Wiele osób oczekuje od leczenia dzieci szybkiej zmiany. Jednak myśląc o skuteczności psychoterapii dzieci i młodzieży nie sposób nadmienić, że wiele z tego, czego nauczą się na terapii, wykorzystają dopiero w dorosłym życiu. Nie sprawimy, aby dziecko, które opuszczało naukę szkolną – zaczęło regularnie chodzić do szkoły albo dziecko, które nie wykonuje poleceń rodziców – zaczęło nagle wszystko robić tak, jak chcą rodzice. Czasem efektów terapii na pozór nie widać. Jednak kiedy zaczyna wchodzić w kolejny etap rozwojowy, wtedy korzysta z tych wszystkich umiejętności które zdobyło na terapii.

9. Wiek osób korzystających ze świadczeń

Przyjmujemy zarówno dorosłych, jak i dzieci i młodzież, z grup określonych w poprzednich punktach. W praktyce oznacza to, że dolny wiek przyjmowanego dziecka to około 7 lat, górny przedział wiekowy dla dorosłych nie jest określony. Wymagana jest jednak sprawność intelektualna umożliwiającą uczenie się, gdyż wiele elementów psychoterapii jest o te procesy oparta oraz samodzielność w poruszaniu się.

10. Jak długo trwa leczenie?

Wiemy już, że psychoterapia jest procesem, nie jednorazową konsultacją. Oznacza to, że aby działała, wymagany jest czas. Średnio – leczenie uzależnień trwa od roku do trzech lat. Jest to zależne od głębokości uzależnienia, obecności zaburzeń współwystępujących, ryzyka nawrotów choroby. Stworzenie relacji terapeutycznej a potem przepracowywanie w tej relacji mechanizmów choroby, nałogowych schematów funkcjonowania oraz innych trudności – wymaga czasu, cierpliwości i regularności.

Podobnie jest w sytuacji psychoterapii osób z rodzin z problemem alkoholowym – psychoterapia może być długotrwała. Czasami na problem życia z osobą uzależnioną nakłada się pochodzenie z rodziny dysfunkcyjnej i wtedy potrzebne jest kilka lat psychoterapii, aby uwolnić się ze schematów współuzależnienia.

11. Czy leczenie uzależnień jest skuteczne?

Jeśli ktoś świadomie i odpowiedzialnie podejmuje decyzję o leczeniu, otrzyma na terapii wszystko, co jest potrzebne, żeby uzyskać trwałą abstynencję. Oczywiście,

istnieje ryzyko nawrotów choroby. Niektórzy pacjenci traktują nawrót jako dowód, że leczenie nie zadziałało. Jednak tak nie jest. Jeśli taka osoba zgłosi się na terapię i przeanalizuje przyczyny nawrotu, będzie lepiej przygotowana do utrzymywania abstynencji niż wcześniej. Niekiedy powrót do zdrowia komplikują także inne zaburzenia, współwystępujące równoległe do nałogu (np. zaburzenia afektywne, zaburzenia osobowości itp). Nie należy zapominać o ich leczeniu, gdyż nieleczone również mogą prowadzić do powrotu do używania alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych.

12. Czy leczenie rodzin osób uzależnionych jest skuteczne?

Leczenie osób z rodzin z problemem uzależnienia jest skuteczne, jeśli cel psychoterapii – ustalony pomiędzy pacjentem a terapeutą - został osiągnięty. Bardzo często osoby z rodzin przychodzą oczekując, że efektem terapii będzie to, że osoba uzależniona trafi na leczenie. Towarzyszy temu myślenie, że na terapii otrzymają wskazówki do tego jak postępować, aby osoba uzależniona poszła się leczyć. Nie dajemy takich rad. W miejsce tego proponujemy skupić się na sobie, zająć swoim samopoczuciem, tworzyć własną autonomię. Ustalenie celów terapii z tego obszaru może sprawić, że życie nabierze sensu, pojawią się nowe kierunki życiowe, zmieni się sytuacja rodziny.

13. Kto jest płatnikiem świadczeń i co z tego wynika

Wszystkie świadczenia udzielane w CPiLU są bezpłatne dla pacjenta. Oznacza to, że finansuje je płatnik publiczny. W CPiLU jest to NFZ oraz Gmina Sosnowiec. NFZ finansuje świadczenia ambulatoryjne w poradni terapii uzależnienia od alkoholu i współuzależnienia. Gmina Sosnowiec finansuje świadczenia w ambulatoryjnym programie terapeutycznym dla osób uzależnionych od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych oraz ich rodzin; w programie terapeutycznym dla dzieci i młodzieży nadużywających substancji psychoaktywnych i technologii cyfrowych oraz pochodzących z rodzin z problemem alkoholowym; oraz finansuje leczenie na oddziale dziennym terapii uzależnienia od alkoholu. Świadczenia finansowane ze środków Gminy Sosnowiec są dostępne jedynie dla mieszkańców Sosnowca oraz osób czasowo przebywających na terenie Gminy Sosnowiec. Świadczenia NFZ są dostępne dla wszystkich pacjentów. Dlatego podczas ustalania terminu pierwszej wizyty rejestratorka będzie pytać, czy mieszkają państwo w Sosnowcu. W ten sposób będzie wiedzieć, czy mogą Państwo skorzystać ze świadczeń finansowanych ze środków Gminy Sosnowiec. Leczenie jest także dostępne dla osób nieubezpieczonych, jeśli są obywatelami RP. Karta EKUZ nie jest podstawą do finansowania świadczenia, gdyż przewiduje leczenie tylko w stanach nagłych, krótkoterminowe. Osoby posiadające status uchodźcy mogą korzystać ze świadczeń w placówce.

14. Rozpoczynanie psychoterapii

Decyzja o podjęciu leczenia kończy się na ogół kontaktem telefonicznym z poradnią lub osobistą wizytą w placówce, w celu ustalenia pierwszego terminu wizyty. Nie jest wymagane skierowanie.

Przyjęcie do terapii reguluje kilka zasad:

Termin pierwszej wizyty ustala się **tylko z osobą zainteresowaną** (za wyjątkiem rodziców ustalających termin dla niepełnoletniego dziecka).

Przy ustalaniu terminu pierwszej wizyty rejestracja pyta o adres i numer pesel. Wynika to z tego, że nie jest do nas wymagane skierowanie. W innych poradniach, gdzie skierowanie jest wymagane, dane są zaczytywane z numeru skierowania. Dane te są potrzebne do tego, aby umieścić pacjenta w systemie jako oczekującego na pierwszą wizytę.

Przy ustalaniu terminu pierwszej wizyty rejestracja pyta o powód kontaktu, aby dopasować zgłoszenie do specjalności odpowiednich terapeutów (terapeuci różnią się nieco profilem przyjmowanych pacjentów). Powód zgłoszenia jest następnie dalej weryfikowany na etapie konsultacji z terapeutą.

Pierwsza wizyta osoby dorosłej zawsze jest spotkaniem ze specjalistą psychoterapii uzależnień lub instruktorem terapii uzależnień. Jeśli jest ustalany termin dla dziecka – pierwsza wizyta jest spotkaniem z psychoterapeutą lub specjalistą psychoterapii uzależnień.

Przed pierwszą wizytą należy zgłosić się kilka minut wcześniej, aby wypełnić dokumenty. Warto też znać imię i nazwisko, adres, numer pesel, numer telefonu – osoby, którą chce się upoważnić do udostępnienia jej dokumentacji (nie jest to jednak warunek konieczny i można nie upoważnić nikogo). Podczas pierwszej rejestracji należy posiadać przy sobie dowód osobisty, a w sytuacji dziecka – legitymację szkolną, a rodzic wyrażający zgodę na leczenie za dziecko – dowód osobisty.

Na wszystkie wizyty należy przychodzić trzeźwym.

Osoba, która ustaliła termin osobiście otrzymuje karteczkę z datą i terminem spotkania. Na jej życzenie może zostać opieczetowana pieczętą poradni (jeśli chce się tym okazać jako dokumentem potwierdzającym ustalenie terminu).

15. Jakie są terminy oczekiwania na pierwszą wizytę?

Czas oczekiwania na pierwszą wizytę jest zależny od preferowanych przez pacjenta godzin (popołudniowe są bardziej oblegane). Wybór godzin popołudniowych może przyspieszyć czas oczekiwania.

Jeśli pacjent preferuje przyjęcie przez konkretnego terapeutę, może okazać się, że nie ma do niego terminów. Dlatego warto być w tym względzie elastycznym.

Na ogół, pierwszy wolny termin jest dostępny najdalej w 30 dni od kontaktu w sprawie umówienia wizyty. Jeśli termin oczekiwania jest dłuższy niż 30 dni, warto kontaktować się z rejestracją i sprawdzać, czy może pojawiły się jakieś wcześniejsze terminy.

16. Szczególna ochrona pracowników służby zdrowia

Pracownicy ochrony zdrowia są funkcjonariuszami publicznymi. Oznacza to, że wszelkie zachowania agresywne w stosunku do personelu są bardziej uważnie rozpatrywane przez odpowiednie służby (policja, prokurator). Wiążą się też z wyższymi karami. Każde agresywne zachowanie w stosunku do personelu, może być podstawą do zawiadomienia policji o popełnieniu przestępstwa.

17. Ochrona dzieci przed krzywdzeniem

W Szpitalu obowiązuje procedura ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Jeśli personel poweźmie podejrzenie, że dziecko jest krzywdzone, może zawiadomić o tym fakcie policję, prokuraturę, sąd rodzinny lub karny. Może też założyć Niebieską Kartę i w ten sposób skierować sprawę do zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy.